

odvolávati na to, že závazek jeho jakožto vystoupivšího veřejného společníka doznal omezení následkem předpisu Šu 60 (2) vyr. ř. Ostatně toto dobrodiní nepříslušelo by mu ani tehdy, kdyby šlo o vyrovnávací řízení o jmění obchodní společnosti. Dobrodiní Šu 60 (2) požívají jen oni veřejní společníci, kteří jsou jimi v čase zahájení vyrovnávacího řízení. Tito společníci ručí za vyrovnávací kvotu všem věřitelům společnosti, a jsou vlastně těmi fyzickými osobami, které pod společenskou firmou obchody provozují. Kdyby nebylo tohoto předpisu Šu 60 (2), nemělo by vlastně vyrovnávací řízení ohledně veřejné společnosti žádného smyslu, když by každý věřitel mohl celé své pohledávky dobývati na těchto veřejných společnících. Něco jiného jest však při vyloučených nebo vystoupivších společnících, jimž zákon v čl. 112, 129, 130 a 146 obch. zák. neukládá solidární ručení za všechny, nýbrž jen za určité dluhy společnosti. Jsou proto takovíto bývalí společníci pouhými spoludlužníky ohledně těchto určitých dluhů a jich postavení jest upraveno v Šu 48 vyr. ř. v ten rozum, že jejich závazek jest řízením vyrovnávacím nedotčen. (Srovnej Komentáře ke konk. a vyr. řádu: Bartsche-Pollaka díl II. str. 72 a 315 a Lehmannův díl I. str. 794). Není tedy závazek dovolatelův vyrovnávacím řízením vůbec dotčen a to ani ohledně výše ani ohledně splatnosti. Že pro posouzení věci není závažno, kdy žádost za výmaz žalobce jako veřejného společníka byla podána (16. března 1922), nýbrž že rozhodným jest den zápisu (10. června 1922), dovodily správně již oba soudové nižších stolic. Ani z ustanovení čl. 130 obch. zák. nelze dovoditi opak, ježto tento článek se dotýká jen vypořádání mezi společníky při zrušení společnosti nebo vystoupení některých společníků, aniž by propůjčoval vyloučenému nebo vystoupivšímu členu též práva a totéž postavení, které přísluší zbyvším společníkům.

Čís. 4246.

Z toho, že manželka účastnila se při uzavírání kupní smlouvy manželem, nelze ještě vyvozovati závazek její z kupní smlouvy.

(Rozh. ze dne 9. října 1924, Rv I 1098/24.)

Žaloba, domáhající se na žalované solidárního zaplacení kupní ceny, ježto se účastnila při nákupu zboží jejím manželem, byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Nižší soudy zjistily, že dovolatelka žalovanou za smluvní stranu při odběru zboží nepovažovala, s ní kontrahovati nechtěla, a že také žalovaná sama nevyjednávala jako kontrahentka, také ona kontrahovati nechtěla, nýbrž účastnila se jednání jen jako pomocnice nebo plnomocnice svého manžela. Ke vzniku smlouvy je třeba souhlasné vůle stran a to i v ohledu na osobu, s níž se smlouva uzavírá (§§ 861 a 873 obč. zák.). Nebylo-li tu takové shody, nevznikla platná smlouva (§ 869 obč.

zák.). Dokonce i kdyby se byla žalovaná účastnila jednání o koupi, činila projevy, že koupiti chce, nerozhodovalo by to, když s ní žalobkyně smlouvu uzavřít nechtěla a zboží jen jejímu manželu prodala, ježto zde nebylo na straně žalobkyně potřebné vůle. Zjistily-li však nižší soudy dále, že ani žalovaná neměla v úmyslu jako kontrahent vystupovati a že účastnila se jednání jen jako pomocnice mužova, může se tím méně dovolávati žalobkyně takového účastenství k odůvodnění toho, aby žalovaná byla považována za stranu smluvní. Účastenství na jednání neospravedlňuje v každém případě úsudek, že jednající osoba kontrahovati chtěla, a že s ní vzešla platná smlouva. Je potřebí takového jednání, jež nezanechává pochybnosti o smluvní vůli (§ 863 obč. zák.). Proto právem usoudil odvolací soud, že k založení smluvního poměru mezi stranami nedošlo.

Čís. 4247.

Mezi pravými vkladními knížkami záloženskými a spořitelními knížkami není podstatného rozdílu. Právní povaha členských (podílních) knížek. Peněžní ústav jest oprávněn vyplatiti vklad tomu, kdo předloží členskou knížku, ovšem smí ho pokládati pouze za oprávněného k vybrání vkladu, nikoliv však za majitele členské knížky, zní-li tato na jméno jiného. Kdo jest zapsán za majitele členské knížky, může činiti obmezující dispozice ohledně vkladu i bez předložení knížky.

(Rozh. ze dne 9. října 1924, Rv II 218/24.)

Marie V-ová domáhala se na žalované občanské záložně, zapsané společenstvo s r. o., vyplacení 7.783 Kč, na kterýžto vklad zněla podílnická knížka manžela žalobkyně Josefa V-a. Procesní soud prvního stádu uznal podle žaloby. Odvolací soud přiznal žalobkyni pouze 5.703 Kč.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání ani té ani oné strany.

Důvody:

Z pravidla nebude třeba činiti podstatný rozdíl mezi knížkami spořitelními a pravými vkladními knížkami záložen co do jejich právní povahy, vytčené v §u 10 nového spořitelního regulativu ze dne 14. dubna 1920, čís. 302 sb. z. a n., obdobného se starým. Poněkud jinak však nazíráti jest na věc v příčině členských (podílních) knížek důsledkem rozdílu, že spořitelní knížky vydávají se na kterékoli libovolné jméno, jež vkladatel udá, kdežto členské knížky vydány býti mohou jen na jméno určité osoby (člena dotyčného společenstva). V případě prvním ustupuje osoba, v knížce pojmenovaná, úplně do pozadí, nebo jí ani není, bylo-li udáno jméno smyšlené. Za majitele (věřitele vkladu) pokládá se předložitel knížky, kdežto v druhém případě jest pohledávka vázána na určitou osobu, jež platí za majitele (věřitele vkladu) po tak dlouho, pokud jiná osoba neprokáže, že ona jest pravým věřitelem, nikoli proto, že knížku má, nýbrž že vklad náleží jí. Odpovídá to také